

Tuyên bố từ các Đại biểu - Hội nghị Thượng đỉnh Toàn quốc về An toàn của Phụ nữ năm 2021

Mục đích và cơ sở

Mọi người đều có quyền được an toàn. Giải quyết mọi hình thức bạo hành do giới tính, bao gồm bạo hành người phối ngẫu, gia đình và tình dục, phải là ưu tiên của mọi người dân Úc để chúng ta đạt được tầm nhìn chung về một cộng đồng không bạo hành đối với phụ nữ và trẻ em.

Hội nghị Thượng đỉnh Quốc gia về An toàn của Phụ nữ (Hội nghị Thượng đỉnh) diễn ra vào các ngày 6 và 7 tháng 9 năm 2021, với các thảo luận theo chủ đề được tổ chức vào các ngày 2 và 3 tháng 9 năm 2021. Gần 400 người, bao gồm cả những người có kinh nghiệm sống về bạo hành do giới tính, các học giả và nhà nghiên cứu, những người cố gắng, các lãnh đạo doanh nghiệp, và các nghị viên đã cùng nhau thảo luận về cách chúng ta có thể cùng nhau làm việc để chấm dứt bạo hành đối với phụ nữ và trẻ em.

Những thảo luận này sẽ thông tin cho các hành động trong Kế hoạch Quốc gia nhằm chấm dứt bạo hành đối với phụ nữ và trẻ em (Kế hoạch Quốc gia tiếp theo).

Lực lượng Đặc nhiệm về An toàn của Phụ nữ của Hội đồng Cải cách Quốc gia (Lực lượng Đặc nhiệm), bao gồm các Bộ trưởng về An toàn của Phụ nữ của Liên bang, Tiểu bang và Vùng lãnh thổ, có trách nhiệm xây dựng Kế hoạch Quốc gia tiếp theo. Kế hoạch Quốc gia tiếp theo sẽ là công cụ chính định hướng chi tiêu của tất cả các chính phủ nhằm chấm dứt bạo hành do giới tính. Nó bao gồm cách chúng ta đạt được Mục tiêu 13 của Thỏa thuận Quốc gia về Thu hẹp Khoảng cách (Thỏa thuận Quốc gia). Thỏa thuận Quốc gia nhắm mục đích giảm mọi hình thức bạo hành gia đình và lạm dụng đối với phụ nữ và trẻ em gái Thổ dân và Đảo Torres Strait ít nhất 50% vào năm 2031, và xuống dần đến 0%. Nó cũng bao gồm việc hợp tác để thực hiện bốn Lĩnh vực Ưu tiên Cải cách theo Thỏa thuận Quốc gia.

Bản Tuyên bố Đại biểu này ghi lại tiếng nói của các đại diện và người tham dự Hội nghị Thượng đỉnh, bao gồm cả những người có kinh nghiệm sống đa dạng. Nó bao gồm các đại diện của mỗi tiểu bang và lãnh thổ được đề cử bởi các thành viên Lực lượng Đặc nhiệm, cũng như các thành viên của Hội đồng Tư vấn Thổ dân và Đảo Torres Strait về bạo hành gia đình, người phối ngẫu và tình dục, và Nhóm Tư vấn Kế hoạch Quốc gia. Nó được soạn thảo bởi các đại biểu lãnh đạo do mỗi tiểu bang và vùng lãnh thổ lựa chọn. Nó không phải là một bản ghi chép đầy đủ về sự phong phú của các thảo luận diễn ra trong bốn ngày, mà chỉ là một bản tóm tắt các chủ đề và ý tưởng chính đã được các đại biểu nhận diện.

Sau khi Hội nghị Thượng đỉnh kết thúc chúng ta vẫn phải tiếp tục lắng nghe để mọi tiếng nói đều được nghe thấy và thông tin cho kế hoạch hành động trong Kế hoạch Quốc gia tiếp theo. Chúng tôi kêu gọi các chính phủ Liên bang, Tiểu bang và Vùng lãnh thổ đưa việc chấm dứt bạo hành do giới tính trở thành một ưu tiên quốc gia.

Các Phản ánh về Kế hoạch Quốc gia Làm giảm Bạo hành đối với Phụ nữ và Con của họ giai đoạn 2010-2022

Bản Kế hoạch Quốc gia về Giảm Bạo hành đối với Phụ nữ và Con của họ giai đoạn 2010-2022 (Kế hoạch Quốc gia 2010-2022) ghi nhận rằng phụ nữ có nhiều khả năng hơn nam giới bị bạo hành gia đình, người phối ngẫu và tình dục, cũng như các hình thức bạo lực khác bên ngoài gia đình, bao gồm bạo hành trong môi trường thể chế, rình rập và quấy rối

tình dục tại nơi công cộng, và lạm dụng qua công nghệ¹. Kế hoạch Quốc gia 2010-2022 tập hợp những nỗ lực chung của tất cả các chính phủ Úc để lần đầu tiên đối phó với tất cả các hình thức bạo hành phụ nữ.

Theo Kế hoạch Quốc gia 2010-2022, các chính phủ cùng nhau làm việc để thiết lập cơ sở hạ tầng then chốt và tăng cường ứng phó dịch vụ nhằm ngăn chặn và giải quyết bạo hành đối với phụ nữ và con của họ. Điều này bao gồm việc thành lập Our Watch, Tổ chức Nghiên cứu Toàn quốc của Úc về An toàn của Phụ nữ (ANROWS), 1800RESPECT, chiến dịch *Ngăn chặn Từ đầu (Stop it at the Start)*, hỗ trợ các dịch vụ chuyên biệt, chỗ ở khẩn cấp và các chương trình an toàn tại nhà, và công việc hỗ trợ giữa các khu vực để cung cấp một hệ thống hoạt động đồng bộ.

Trong khi Kế hoạch Quốc gia 2010-2022 đặt nền móng vững chắc và nâng cao kiến thức cũng như hiểu biết của người dân về bạo hành phụ nữ và bất bình đẳng giới, vẫn còn nhiều việc cần phải làm để chấm dứt bạo hành đối với phụ nữ và trẻ em. Cũng như để đo lường tiến bộ và đảm bảo chúng ta đang đầu tư tiền của đúng cách. Trọng tâm của vấn đề này là chúng ta đầu tư công sức vào ngăn ngừa và giải quyết các nguyên nhân gây bạo hành phụ nữ do giới tính trong các chính sách, thực hành và cấu trúc ủng hộ bất bình đẳng giới cũng như các hành vi và thái độ của các cá nhân.

Trao đổi tại Hội nghị Thượng đỉnh Quốc gia tập trung vào phát huy những nền tảng vững chắc này và thúc đẩy nỗ lực hợp tác quốc gia để chấm dứt bạo hành đối với phụ nữ và trẻ em. Chúng ta phải xem xét cả những thành công và hạn chế của Kế hoạch Quốc gia 2010-2022 để xây dựng tiếp những gì vẫn cần đạt được, tài trợ và hoàn thiện.

Quan trọng hơn, Hội nghị Thượng đỉnh cũng xem xét các vấn đề nổi cộm ngăn cản phụ nữ và trẻ em sống không có bạo lực dưới mọi hình thức. Trong bối cảnh đại dịch COVID-19, các chính phủ có cơ hội một lần trong cả thế hệ để tạo ra một khuôn khổ chính sách thúc đẩy thay đổi hệ thống và văn hóa cần thiết để ngăn chặn bạo hành phụ nữ và phá vỡ các kiểu hành vi thúc đẩy hành vi bạo lực và lạm dụng thường được nam giới sử dụng.

Trao đổi tại Hội nghị Thượng đỉnh cũng nhấn mạnh rằng theo Kế hoạch Quốc gia 2010-2022, chúng ta chưa thấy có sự cải thiện dành cho phụ nữ và trẻ em Thổ dân và Đảo Torres Strait. Tại tất cả các cấp chính phủ, vẫn chưa nỗ lực đủ để nghe được tiếng nói của những người Quốc gia Đầu tiên và đảm bảo rằng các giải pháp do cộng đồng dẫn dắt được xây dựng và thực hiện bởi các tổ chức Thổ dân và Người Đảo Torres Strait.

Chúng ta có cơ hội tái hiện và chuyển đổi các khía cạnh xã hội và kinh tế của chúng ta theo những cách không chỉ giúp gia tăng tính kiên cường và giúp đất nước phục hồi nhanh hơn nữa sau cuộc khủng hoảng này, mà còn tăng cường và đẩy nhanh nỗ lực ngăn chặn bạo hành phụ nữ và thúc đẩy bình đẳng giới.

Các thảo luận tại Hội nghị Thượng đỉnh

Các Ban Hội Thẩm

Những người tham dự có cơ hội lắng nghe và đặt câu hỏi với nhiều chuyên gia tham luận. Các ban chuyên gia là cơ hội để chia sẻ bằng chứng mới, nêu bật các thực hành hiệu quả và hứa hẹn, đồng thời lắng nghe trực tiếp từ những người đang làm việc để chấm dứt mọi hình thức bạo hành do giới tính.

Ban Người Thổ dân và Dân Đảo Torres Strait trải nghiệm bạo hành gia đình, người phối ngẫu và tình dục ghi nhận rằng người Thổ dân và Dân Đảo Torres Strait phải dẫn dắt việc thiết kế và thực hiện các công tác phòng ngừa phù hợp về văn hóa và được thông tin về

¹ ABS. 2017. Personal Safety, Australia Survey

chấn thương và cách ứng phó với bạo lực, đồng thời thảo luận một kế hoạch cụ thể dành cho phụ nữ Quốc gia Đầu tiên. Ban *Tự do tài chính: kiến tạo an ninh kinh tế và thoát khỏi lạm dụng tài chính* khám phá những tương tác giữa an ninh kinh tế, sự độc lập của phụ nữ và sự an toàn của họ. Bao gồm nhu cầu hành động để ngăn ngừa lạm dụng tài chính và cung cấp nhiều nhà ở an toàn hơn. Các ban *Lộ trình tiến tới Tôn trọng@Nơi làm việc (Roadmap to Respect@Work)* và *Bạo hành đối với phụ nữ là vấn đề của tất cả mọi người* thảo luận vai trò mà các chính phủ, tổ chức và chủ nhân đang và có thể đảm nhiệm trong việc ngăn ngừa bạo hành thông qua các sáng kiến bình đẳng giới, cung cấp môi trường làm việc an toàn cho phụ nữ, và hỗ trợ phụ nữ đang bị bạo hành bên trong hoặc bên ngoài nơi làm việc.

Ban *Thay đổi lộ trình: ngăn chặn thủ phạm, kiểm soát cưỡng chế và can thiệp sớm* thảo luận về cách tất cả chúng ta có thể nhận diện tốt hơn rủi ro bạo hành và lạm dụng để thay đổi các kết quả cho phụ nữ và trẻ em. Cũng như cách chúng ta có thể bắt thủ phạm phải chịu trách nhiệm để thay đổi hành vi của họ và ngăn chặn nam giới thực hiện các hành vi bạo lực. Ban *Giữ gìn trật tự và ứng phó tư pháp* thảo luận về vai trò của hệ thống tư pháp trong việc ứng phó với bạo lực và cách tốt nhất để trợ giúp nạn nhân-người sống sót trình báo và tìm kiếm công lý. Ban *Phòng ngừa và ứng phó bạo hành tình dục* xem xét tầm quan trọng của việc giải quyết các nguyên nhân gây bạo hành phụ nữ do giới tính để ngăn chặn nó xảy ra, bao gồm đề cao các mối quan hệ tôn trọng để qua đó ngăn ngừa bạo hành tình dục và các ứng phó cụ thể cần thiết để trợ giúp nạn nhân-người sống sót của bạo hành tình dục.

Hội nghị bàn tròn

Các phiên họp Hội nghị bàn tròn là cơ hội quan trọng để các chuyên gia thảo luận chuyên sâu về các ưu tiên chính cho Kế hoạch Quốc gia tiếp theo. Để bảo mật và giữ an toàn cho những người chia sẻ thông tin cá nhân hoặc nhạy cảm, Hội nghị bàn tròn không công khai cho công chúng.

Hội nghị bàn tròn tìm hiểu các tình huống và trải nghiệm sống đa dạng của người Thổ dân và Dân Đảo Torres Strait, phụ nữ và trẻ em khuyết tật, phụ nữ và các cộng đồng di cư và tị nạn, trẻ em và thanh thiếu niên nhân danh chính họ, phụ nữ lớn tuổi, người LGBTIQ+, và phụ nữ nông thôn và vùng sâu. Hội nghị bàn tròn cũng thảo luận xem những yếu tố này ảnh hưởng thế nào đến cách họ trải nghiệm bạo hành và cần những ứng phó được điều chỉnh phù hợp về văn hóa. Các cuộc thảo luận đã bàn về những thay đổi hệ thống trong các dịch vụ chuyên biệt và chính mạch, hệ thống y tế và dịch vụ pháp lý. Đã có các cuộc thảo luận về những trải nghiệm bạo hành cụ thể, bao gồm kiểm soát cưỡng chế và lạm dụng thông qua công nghệ, cải tiến việc can thiệp đối với thủ phạm, và hợp tác với nam giới và trẻ em nam. Hội nghị đã ghi nhận nhu cầu phải phòng ngừa từ sơ khai trong tất cả lãnh vực này, cũng như nhu cầu phải thay đổi các thể chế và cấu trúc đã duy trì bất bình đẳng giới.

Ưu tiên của đại biểu cho Kế hoạch Quốc gia tiếp theo

Trong tất cả các vấn đề, Kế hoạch Quốc gia tiếp theo cần phải:

- Tiếp tục phát huy nền tảng vững chắc của chúng ta trong **phòng ngừa ban đầu (primary prevention)** để ngăn chặn bạo hành trước khi nó bắt đầu và đạt được thay đổi lâu dài về thái độ, văn hóa, hệ thống và hành vi.
- Được hỗ trợ bởi **ngân quỹ dài hạn của chính phủ, bất kể đảng phái chính trị nào, bởi tất cả các cấp chính phủ trong phòng ngừa, can thiệp, ứng phó và phục hồi**. Ngân quỹ cần tài trợ cả các dịch vụ hiện đang hoạt động tốt, cũng như các chương trình ứng phó mới, và nên cung cấp ngân quỹ lâu dài cho các dịch vụ tuyến đầu, bao gồm nhà ở và việc vận động cổ súy. Điều này phải tính đến tài trợ dựa trên nhu cầu. Trong tất cả các vấn đề chính sách, các đại diện kêu gọi làm rõ vai trò của các cấp chính phủ để tránh chồng chéo và rối loạn ở tuyến đầu, đồng thời đảm bảo lấp đầy

khoảng trống trong cung cấp dịch vụ. Các chính phủ có vai trò quan trọng trong việc dẫn dắt vấn đề này, cũng như đảm bảo có sự phối hợp giữa các hệ thống bao gồm quan hệ đối tác với các doanh nghiệp và các tổ chức. Cần phải đưa vào trong Kế hoạch Quốc gia tiếp theo này một cơ chế quản trị rõ ràng để thực hiện hoá điều này, bao gồm tổ chức việc tham gia cùng với các chuyên gia và tổ chức phi chính phủ.

- Thừa nhận rằng **Người Thổ dân và Dân Đảo Torres Strait phải dẫn dắt các ứng phó dành cho cộng đồng của họ** và Kế hoạch Quốc gia tiếp theo phải đảm bảo rằng **các cam kết trong Thỏa thuận Quốc gia về Thu hẹp Khoảng cách được đưa vào trong mọi thành phần**. Kế hoạch Quốc gia tiếp theo phải tuân theo các nguyên tắc tự quyết của người Thổ dân và Dân Đảo Torres Strait đã được nêu ra trong Thỏa thuận Quốc gia. Điều này đòi hỏi tất cả những người bị ảnh hưởng phải ưu tiên nỗ lực giải quyết nạn phân biệt chủng tộc mang tính hệ thống và khuyến khích các thực hành an toàn về văn hóa và các phương pháp tiếp cận toàn diện có giải quyết chấn thương.
 - Người Thổ dân và Dân Đảo Torres Strait phải có Kế hoạch Hành động cụ thể cho Quốc gia Đầu tiên của họ để giải quyết vấn đề an toàn gia đình theo Kế hoạch Quốc gia và được trao quyền dẫn dắt mọi hành động và ứng phó trong cộng đồng của họ.
- Ưu tiên **hợp tác với nam giới và trẻ em nam** để phá vỡ và ngăn chặn những thái độ và hành vi có thể dẫn đến bạo hành và tìm cách thu hút nam giới tham gia các vị trí lãnh đạo trong cộng đồng để truyền bá nhu cầu thay đổi trong hoàn cảnh của họ.
- Lắng nghe, quan tâm và được thông tin về những **kinh nghiệm sống đa dạng**, đặc biệt là của những nạn nhân-người sống sót, những người vô cùng quan trọng cho việc thông tin cho công tác xây dựng chính sách và giải pháp, cũng như hiểu điều gì có tác dụng. Chủng tộc, tuổi tác, khuyết tật, văn hóa, giới tính, bao gồm cả bản dạng giới, trong số các dạng danh tính khác, ảnh hưởng đến trải nghiệm sống này. Nạn nhân-người sống sót của bạo hành do giới tính phải được tham gia vào các quyết định ảnh hưởng đến cuộc sống của họ.
- **Hỗ trợ bình đẳng giới** và giải quyết sự **chònh chéo của bất bình đẳng giới với các hình thức phân biệt đối xử, bất công và bất lợi khác**. Các đại diện kêu gọi phải xem xét điều này trong phòng ngừa ban đầu, can thiệp sớm, khủng hoảng và phục hồi, cũng như trong tất cả các hệ thống dịch vụ để luôn có sẵn hỗ trợ chuyên biệt cho tất cả mọi người, kể cả những người cần đến các dịch vụ ứng phó phức tạp hơn hoặc với nhiều sắc thái hơn. Các ứng phó do cộng đồng lãnh đạo phải được ưu tiên.
- Nhấn mạnh vai trò quan trọng của **nghiên cứu, dữ liệu và đánh giá hiệu quả** để thông tin cho đầu tư và cải tiến chương trình, và cho phép chúng ta theo dõi tiến độ và sự thi hành công việc của mình. Điều này cần được xây dựng trên các cơ sở bằng chứng hiện có, như Khảo sát An toàn Cá nhân và Khảo sát Quốc gia về Thái độ Cộng đồng. Việc này cần phải lâu dài và cho phép đo lường các nguyên nhân cơ bản của bạo hành và tiến bộ của quốc gia trong việc phòng ngừa ban đầu.
- Ghi nhận tầm quan trọng của **công lý và chữa lành chấn thương** và sự cần thiết phải có hỗ trợ của chính phủ để giúp chữa lành những chấn thương chưa được biết đến và chưa được giải quyết do bạo hành đối với phụ nữ và trẻ em gái ra.
- Nhấn mạnh rằng **việc giải quyết bạo hành của nam giới đối với phụ nữ và trẻ em phải được nhắm đến trong mọi khung cảnh**, bao gồm nơi làm việc, giáo dục, công cộng, thể chế và các không gian cộng đồng khác, cũng như trong gia đình. Điều này phải bao gồm công tác phòng ngừa giải quyết các dạng nam tính bá quyền, định kiến giới cứng nhắc, và các quan hệ dựa trên sự hiểu chiến giữa nam giới.

- Đảm bảo có **đào tạo và phát triển lực lượng lao động và hỗ trợ** trong các lĩnh vực như cảnh sát, hệ thống tư pháp, và dịch vụ tuyển đầu, để đảm bảo các ứng phó và hỗ trợ về bạo hành người phối ngẫu, gia đình và tình dục phù hợp với tất cả mọi người, bất kể hoàn cảnh hoặc kinh nghiệm sống của họ ra sao, và xuyên suốt các dịch vụ phòng ngừa, can thiệp, ứng phó và phục hồi chuyên biệt.
- **Không ngừng cải thiện hệ thống tư pháp** để đảm bảo những người bị ảnh hưởng bởi bạo hành tình dục, người phối ngẫu và gia đình có thể có được công lý và những người sử dụng bạo lực và lạm dụng phải chịu trách nhiệm, và tìm tòi các chiến lược chuyển hóa khác để ngăn chặn và giải quyết bạo lực.
- Ghi nhận rằng **các ứng phó do cộng đồng dẫn dắt và dựa trên địa điểm** là quan trọng trong việc giải quyết các hình thức bạo hành đa dạng do giới tính thông qua việc thúc đẩy các quan hệ đối tác bền vững và lâu dài với các tổ chức cộng đồng.
- Đảm bảo rằng **trẻ em và thanh thiếu niên được thừa nhận là nạn nhân và người sống sót** của bạo hành nhân danh chính họ, với những hậu quả tiêu cực nghiêm trọng suốt đời và các chi phí kinh tế.
- Liên kết với các chiến lược và sáng kiến quốc gia khác để có được **một phương cách tiếp cận phối hợp và liên ngành nhằm chấm dứt mọi hình thức bạo hành do giới tính**, đặc biệt là bạo hành người phối ngẫu, gia đình và tình dục.
- Ghi nhận rằng việc chấm dứt bạo hành đối với phụ nữ là **việc của mọi người** và mọi người đều có vai trò lãnh đạo, đặc biệt là **doanh nghiệp**. Điều này có thể bao gồm suy nghĩ nghiêm túc về cách thức các doanh nghiệp có thể tăng cường bình đẳng giới trong lực lượng lao động của mình, thiết kế các sản phẩm và dịch vụ để giúp họ an toàn hơn và ngăn chặn lạm dụng, và liệu các hệ thống cố định có đang vô tình tạo ra các thái độ và hành vi ủng hộ bạo hành do giới tính hay không.

Việc ngăn ngừa phải là trọng tâm của chúng ta, để ngăn chặn bạo lực trước khi nó bắt đầu

Phòng ngừa ban đầu phải tiếp tục làm nền tảng cho chiến lược dài hạn của chúng ta nhằm ngăn chặn bạo hành đối với phụ nữ và trẻ em và những người khác bị ảnh hưởng bởi bạo hành do giới tính dưới mọi hình thức, trước khi nó bắt đầu. Điều này bao gồm không chỉ việc thay đổi thái độ và hành vi ở cấp độ cá nhân mà còn cần các hành động đồng loạt trong mọi khung cảnh bao gồm các cấp độ tổ chức, cộng đồng, hệ thống và xã hội – nơi mọi người học tập, làm việc, sống và vui chơi và cùng với các cá nhân, gia đình và trong cộng đồng.² Phải có sự tham gia đầy đủ của cộng đồng và sự lãnh đạo rõ ràng của phụ nữ từ mọi nền văn hóa, trong mọi lĩnh vực, bao gồm cả chính phủ, doanh nghiệp và cộng đồng. Chúng ta phải lắng nghe các tiếng nói từ các cộng đồng đa dạng và cùng nhau hợp tác để điều chỉnh việc phòng ngừa và ứng phó can thiệp sớm cho phù hợp với nhu cầu của họ.

Các phương pháp tiếp cận phòng ngừa bao gồm nhu cầu giải quyết các yếu tố củng cố tệ hại có thể làm gia tăng bạo hành người phối ngẫu, gia đình và tình dục, bao gồm cả trải nghiệm sống về bạo hành, chấn thương, khuyết tật và sử dụng rượu bia và các chất gây nghiện khác của chính thủ phạm. Ví dụ, lưu ý đến tỷ lệ lạm dụng rượu bia cao của thủ phạm và tỷ lệ chấn thương sọ não cao không tương xứng giữa các thủ phạm, cần phải làm nhiều hơn nữa để hiểu rõ hơn bằng cách nào mà các yếu tố gia tăng tệ hại có thể ảnh hưởng đến các hành vi bạo lực và, nếu phù hợp, hợp tác với doanh nghiệp để giải quyết các yếu tố này.

² 'Change the Story', OurWatch, www.ourwatch.org.au/change-the-story/

Đạt được bình đẳng giới là chìa khóa để ngăn chặn bạo hành

Bất kể bản dạng, năng lực, chủng tộc và địa vị, tất cả phụ nữ đều có quyền sống và làm việc không bị bạo hành và quấy rối. Chúng ta cũng phải giải quyết bối cảnh xã hội của bất bình đẳng giới để tạo ra một môi trường cho phép chúng ta giải quyết các nguyên nhân gây ra bạo hành do giới tính, đan xen với các bất công xã hội khác và trong những bối cảnh bạo hành dễ xảy ra hơn. Điều này bao gồm đảm bảo phụ nữ bình đẳng về đại diện trong các vai trò lãnh đạo và ra quyết định, đồng thời giải quyết các cản trở về chính sách và cơ cấu đối với an ninh kinh tế và tài chính của phụ nữ. Điều này cần tính đến những cải tiến đối với chế độ nghỉ phép có hưởng lương, vai trò quan trọng của hưu bổng, hỗ trợ thu nhập, tiếp cận dịch vụ giữ trẻ và hỗ trợ dành cho phụ nữ lớn tuổi, những người đặc biệt có nguy cơ mất an toàn tài chính. Phải thừa nhận vai trò chung của chính phủ, doanh nghiệp và các nghiệp đoàn trong việc cùng nhau xây dựng chế độ quyền lợi chung về nghỉ phép có lương do bạo hành gia đình và người phối ngẫu.

Chúng ta cũng phải nhận biết những tác động khác nhau của COVID-19 đối với nữ giới và nam giới, đặc biệt là tác động về an toàn và an ninh kinh tế của phụ nữ, cũng như các cơ hội có được từ việc phục hồi sau đại dịch để giảm hơn nữa bất bình đẳng giới. Chúng tôi lưu ý rằng Nội các Quốc gia (National Cabinet) đã đồng ý xây dựng một khuôn khổ báo cáo nhất quán trên cả nước về các mục tiêu an ninh kinh tế của phụ nữ.

Cải thiện kết quả cho người Thổ dân và Dân Đảo Torres Strait là một ưu tiên

Phụ nữ, trẻ em và nam giới Thổ dân và Dân Đảo Torres Strait được quyền sống cuộc đời an toàn và đầy đủ phẩm giá con người. Bạo hành gia đình là điều ghê tởm, đó là sự thiếu tôn trọng đối với văn hóa Thổ dân và Dân Đảo Torres Strait và không có chỗ đứng trong các xã hội Thổ dân và Dân Đảo Torres Strait; tuy nhiên, các giải pháp cho vấn đề này rất phức tạp, đa dạng và đòi hỏi sự cam kết và hành động lâu dài. Phải có một kế hoạch hành động dành riêng cho người Thổ dân và Dân Đảo Torres Strait trong Kế hoạch Quốc gia.

Việc thực hiện Kế hoạch Quốc gia tiếp theo sẽ hỗ trợ cam kết của Chính phủ về Thỏa thuận Quốc gia Thu hẹp Khoảng cách, đặc biệt liên quan đến bốn ưu tiên cải cách và Mục tiêu 13. Nó phải dựa trên các cam kết và guồng máy hiện có, ví dụ như Liên minh Đỉnh cao (Coalition of Peaks), để hai chiến lược cùng hoạt động trong quan hệ đối tác.

Chỉ có người dân và các tổ chức Thổ dân và Dân Đảo Torres Strait mới có thể dẫn dắt các ứng phó để giải quyết con số quá đông người Thổ dân và Dân Đảo Torres Strait bị ảnh hưởng bởi tất cả các hình thức bạo hành thông qua việc xác định, thiết kế, thực hiện và đánh giá tất cả các nỗ lực. Những hành động của Kế hoạch Quốc gia nhằm giải quyết bạo hành đối với phụ nữ và trẻ em phải tính đến và được thông tin bởi những người Thổ dân và Dân Đảo Torres Strait. Điều này phải dựa trên sự hợp tác thực sự với, và tham gia đầy đủ từ, người Thổ dân và Dân Đảo Torres Strait, bao gồm cả việc học hỏi kiến thức của người cao tuổi trong cộng đồng.

Kế hoạch Quốc gia tiếp theo phải tuân theo các nguyên tắc về quyền tự quyết của người Thổ dân và Dân Đảo Torres Strait được nêu trong Thỏa thuận Quốc gia. Điều này đòi hỏi tất cả những người bị ảnh hưởng phải ưu tiên nỗ lực giải quyết nạn phân biệt chủng tộc mang tính hệ thống và khuyến khích các thực hành an toàn về văn hóa và các phương pháp tiếp cận toàn diện. Cần phải xây dựng năng lực cho các tổ chức và cộng đồng Thổ dân và Dân Đảo Torres Strait để cho người Thổ dân và Dân Đảo Torres Strait có thể dẫn dắt đưa ra quyết định và cung cấp các dịch vụ trong mọi lĩnh vực ứng phó bạo hành gia đình. Khu vực dịch vụ y tế do cộng đồng Thổ dân kiểm soát và các tổ chức do cộng đồng Thổ dân điều hành có vai trò trung tâm trong việc làm mạnh mẽ các quan hệ gia đình, ngăn chặn bạo

hành ở cấp độ cá nhân và cộng đồng, đồng thời hỗ trợ chữa lành chấn thương đa thế hệ, và đưa vào thực tiễn quyền tự quyết của Người Thổ dân.

Chúng tôi nhận thấy rằng mức độ thiệt thòi mà người Thổ dân và Đảo Torres Strait phải trải qua, cùng với những chấn thương đa thế hệ gây ra bởi thuộc địa hóa, các hành động của cảnh sát và chính phủ trong quá khứ đã góp phần đưa đến mức độ bạo hành không thể chấp nhận được mà họ phải trải qua. Người Thổ dân và Đảo Torres Strait cần được hỗ trợ để dẫn dắt đưa ra những ứng phó riêng và phù hợp với văn hóa. Điều này không chỉ thông qua các chương trình đặc trách về bạo hành gia đình, mà còn thông qua tất cả các lĩnh vực bất lợi và tất cả các khía cạnh của hoạch định chính sách và cung cấp dịch vụ, đặc biệt là y tế, phúc lợi, nhà ở, bảo vệ trẻ em, giáo dục và việc làm. Các quan chức chính phủ và thành viên cộng đồng phải cảm thấy họ có thể không phải sợ hãi và mạnh dạn trong việc trình báo bạo hành. Các chương trình và việc cung cấp dịch vụ phải được tài trợ và hỗ trợ đầy đủ để có thể đạt được các mục tiêu đề ra của chính phủ. Chúng ta cần một hệ thống chủ động về cung cấp dịch vụ cho các cộng đồng Thổ dân và Dân Đảo Torres Strait, tập trung vào việc xây dựng các cộng đồng lành mạnh và hoạt động hiệu quả.

Kế hoạch Quốc gia tiếp theo phải bảo đảm việc cung cấp đáp ứng nhu cầu địa phương nhằm đạt được cải thiện bền vững trong việc giảm trải nghiệm bạo hành gia đình, đặc biệt là các tác động không cân xứng trong các cộng đồng Thổ dân và Dân Đảo Torres Strait. Chúng tôi kêu gọi các chính phủ cam kết thực hiện một kế hoạch hành động khẩn cấp. Chính phủ phải đưa ra các mục tiêu táo bạo để tập trung vào hoạch định chính sách trong ngắn hạn, trung hạn và dài hạn, hoặc tài trợ cho các chương trình để có thể đạt được các mục tiêu này. Các mục tiêu này phải được đo lường với trách nhiệm giải trình cao và có các công cụ kiểm tra tiến độ.

Việc tiếp cận nhà ở lâu dài, giá cả phải chăng cùng với chỗ ở khủng hoảng đa dạng, phù hợp văn hóa là nền tảng cho sự an toàn và phục hồi của những nạn nhân-người sống sót và phải được ưu tiên

Tiếp cận nhà ở an toàn và giá cả phải chăng phải là một phần then chốt của Kế hoạch Quốc gia tiếp theo. Điều này bao gồm sự đầu tư của tất cả các cấp chính phủ để cung cấp đầy đủ nhà ở xã hội mới với giá cả phải chăng để đảm bảo nạn nhân-người sống sót chạy trốn khỏi bạo hành có thể phục hồi và phát triển. Nơi ở khẩn cấp, nhà ở chuyển tiếp và nhà ở dài hạn đều mang tính sống còn. Phải có sự đầu tư vào cả hai chương trình hỗ trợ phụ nữ và trẻ em sống an toàn trong nhà của họ, bên cạnh các chương trình tập trung vào nam giới, những người sử dụng bạo hành, bao gồm cả chỗ ở chuyển tiếp nếu an toàn. Phải có sự phối hợp tốt hơn giữa nhà ở và các hệ thống hỗ trợ khác như NDIS.

Các ứng phó về nhà ở cũng phải nhận biết và ứng phó với những thách thức cụ thể mà những phụ nữ khuyết tật, người LGBTIQ+ và phụ nữ di cư và tị nạn phải đối mặt khi muốn rời bỏ các mối quan hệ bạo hành, cho những người mà các lựa chọn nhà ở hiện tại có thể không an toàn, không tiếp cận được hoặc không phù hợp về văn hóa. Nó cũng cần phải nhận biết rằng phụ nữ lớn tuổi là nhóm có tình trạng vô gia cư tăng nhanh nhất. Chúng ta cũng phải tính đến các nhu cầu đặc biệt trong các cộng đồng xa xôi hẻo lánh.

Những trải nghiệm của phụ nữ khuyết tật phải được lắng nghe và đưa vào trong tất cả các phương cách phòng ngừa và ứng phó

Tất cả các định nghĩa, luật pháp, chính sách và cải cách, từ phòng ngừa ban đầu đến ứng phó và phục hồi, phải bao gồm cả những phụ nữ và trẻ em gái khuyết tật, bao gồm cả các loại bạo hành đặc biệt và các bối cảnh có thể xảy ra bạo hành. Các chính sách cần phản ánh rằng bạo hành gia đình và người phối ngẫu có thể gây nên khuyết tật, đặc biệt là chấn thương sọ não. Tất cả các hệ thống phải dễ tiếp cận cho phụ nữ và trẻ em gái khuyết tật, bao gồm an sinh xã hội, bảo vệ trẻ em, sức khỏe tâm thần, NDIS, giáo dục và nhà ở. Các

Ứng phó phải ghi nhận rằng công nghệ là một công cụ quan trọng để phụ nữ khuyết tật tham gia, giao tiếp và tiếp cận các dịch vụ.

Phụ nữ khuyết tật phải là trọng tâm của tất cả các thảo luận và các ứng phó phải nhận biết những giao thoa với các hình thức phân biệt đối xử khác mà phụ nữ phải trải qua trong nhiều bối cảnh và kinh nghiệm khác nhau. Đặc biệt, đảm bảo rằng NDIS có cơ chế cung cấp hỗ trợ khẩn cấp cho phụ nữ khuyết tật, những người bị bạo hành gia đình và tấn công tình dục, đặc biệt khi kẻ thủ phạm chính là người chăm sóc.

Chúng ta phải nhận biết và ứng phó với những trải nghiệm của phụ nữ di cư và tị nạn về bạo hành gia đình, người phối ngẫu và tình dục

Phải giải quyết các rào cản mang tính hệ thống và sự đa dạng của các trải nghiệm tác động trực tiếp đến phụ nữ di cư và tị nạn ở Úc trong Kế hoạch Quốc gia tiếp theo trên tất cả các lĩnh vực. Các ứng phó về dịch vụ và chính sách cần được đưa vào trong thiết kế ngay từ đầu, không phải là sau khi việc đã rồi. Cần có nguồn tài trợ bền vững cho các dịch vụ bạo hành gia đình dựa trên tín ngưỡng và văn hóa chuyên biệt, cũng như nâng cao năng lực cho các dịch vụ bạo hành gia đình thông thường để có các ứng phó dịch vụ toàn diện. Chúng ta cần đưa những thiết kế và chứng cứ có tác dụng tốt vào hành động, với tài trợ dài hạn. Các quan hệ đối tác cho can thiệp sớm, phòng ngừa, ứng phó và phục hồi phải do cộng đồng dẫn dắt. Cần có các mô hình chữa bệnh an toàn và phù hợp về văn hóa, và khi đưa ra các chương trình cho nam giới cần tính đến văn hóa và ngôn ngữ cũng như chuyên môn cộng đồng. Các tổ chức trong lĩnh vực đa văn hóa và định cư phải được tài trợ cho việc phòng ngừa, giáo dục và hỗ trợ các gia đình và cộng đồng, và các dịch vụ chính thống cũng phải được hỗ trợ để nâng cao năng lực ứng phó, bao gồm cả việc tiếp cận dịch vụ thông dịch để nâng cao khả năng tiếp cận, tăng cường vai trò của các nhân viên cộng đồng song ngữ và song văn hóa.

Các ứng phó dành cho nạn nhân-người sống sót có nguồn gốc di cư và tị nạn phải được thực hiện thông qua lăng kính an toàn, khuôn khổ nhân quyền và phương cách tiếp cận chung. Vai trò của tín ngưỡng, ngôn ngữ và văn hóa trong các cộng đồng di cư và tị nạn cần thông tin cho các mô hình chữa bệnh dựa trên điểm mạnh. Không một yếu tố nào trong đây là nguyên nhân khiến cho một người tự nhiên có xu hướng bạo lực; mà gốc rễ của bạo lực chính là bất bình đẳng giới trong mọi khu vực xã hội. Kế hoạch Quốc gia tiếp theo phải giải quyết hoàn cảnh bất định của phụ nữ bị bạo hành có thị thực tạm thời, bao gồm quyền tiếp cận việc làm, hỗ trợ thu nhập, chăm sóc sức khỏe và nhà ở mang tính sống còn. Phải đầu tư vào những nghiên cứu do cộng đồng dẫn dắt và được thông tin thực tiễn về trải nghiệm của phụ nữ di cư và tị nạn cũng như nghiên cứu về cách thực hành tốt nhất trong các lĩnh vực phòng ngừa, can thiệp sớm, ứng phó và phục hồi.

Các cộng đồng LGBTIQ+ phải được đưa vào Kế hoạch Quốc gia

Kế hoạch Quốc gia tiếp theo cần bao gồm cả người LGBTIQ+ trong mọi khía cạnh. Nó cần ghi nhận các nguyên nhân bạo hành do giới tính mà những người LGBTIQ+ phải trải qua, như chủ nghĩa định giới và thuyết dị bản, và các định kiến và chuẩn mực giới cứng nhắc, ảnh hưởng đến tất cả những người có trải nghiệm bạo hành do giới tính, và sự đại diện quá mức của người chuyển giới, đa dạng giới và người phi nhị giới trong số nạn nhân-người sống sót của bạo hành gia đình và người phối ngẫu. Kế hoạch Quốc gia tiếp theo phải thực sự đan xen nhau và giải quyết nhu cầu của những người LGBTIQ+ phải trải qua áp bức mang tính hệ thống từ nhiều góc độ khác nhau, như người LGBTIQ+ khuyết tật. Chúng ta cần có tài trợ an toàn và bền vững cho các tổ chức do cộng đồng LGBTIQ+ kiểm soát. Theo cách tiếp cận này, những người LGBTIQ+ cần được đưa vào trong việc xây dựng chính sách và chương trình chính thống, cũng như thông qua các sáng kiến có mục tiêu.

Cần có tài trợ tốt hơn để hỗ trợ sự hợp tác giữa khu vực chuyên biệt về bạo hành người phối ngẫu, gia đình và tình dục với các khu vực LGBTIQA+ để đảm bảo các mối quan hệ đối tác thành công và liên tục nhằm tạo ra một khu vực dịch vụ LGBTIQA+ mạnh mẽ và một lĩnh vực bạo hành người phối ngẫu, gia đình và tình dục đầy đủ và hiệu quả. Phải có đầu tư và thu thập dữ liệu nhất quán trên tất cả các hệ thống dịch vụ liên quan, như hệ thống nhà ở và người vô gia cư, dịch vụ chuyên biệt về bạo hành người phối ngẫu và gia đình, và đưa người LGBTIQA+ vào mọi thu thập dữ liệu liên quan. Chúng ta phải thừa nhận rằng trong phong trào nhân quyền LGBTIQA+, có các nhóm dân cư và cộng đồng với những trải nghiệm và nhu cầu khác nhau, bao gồm cả phụ nữ song tính (hợp giới và chuyển giới), phụ nữ đồng tính (hợp giới và chuyển giới), chuyển giới nữ, chuyển giới nam, người nam tính (Brotherboys) và người nữ tính (Sistergirls), người phi nhị phân, đồng tính nam và song tính nam (hợp giới và chuyển giới), người liên tính và người vô tính.

Trẻ em và thanh thiếu niên phải được đưa vào trong Kế hoạch Quốc gia tiếp theo và được xem xét nhân danh chính họ

Nếu chúng ta nghiêm túc trong việc ngăn chặn bạo lực với phụ nữ, chúng ta cần phải nghiêm túc trong việc ngăn chặn bạo lực từ thời thơ ấu. Cần phải thừa nhận trẻ em và thanh thiếu niên cũng chính là nạn nhân và người sống sót của bạo lực, với những hậu quả tiêu cực nghiêm trọng suốt đời và các chi phí kinh tế. Trẻ em phải được đưa vào trong Kế hoạch Quốc gia. Bảo vệ trẻ em và thanh thiếu niên cũng rất quan trọng để ngăn chặn bạo hành người phối ngẫu và gia đình và tấn công tình dục về sau này. Kế hoạch Quốc gia tiếp theo cần chú trọng vào các nỗ lực phòng ngừa, ứng phó và phục hồi cho trẻ em.

Các dịch vụ trên khắp các hệ thống phải phối hợp với nhau và không thể bị cô lập. Chính thức hóa các quan hệ đối tác giữa các dịch vụ chuyên biệt và hệ thống bảo vệ trẻ em sẽ giúp cung cấp các biện pháp can thiệp chung để không gây tổn hại thêm cho trẻ em và hỗ trợ các gia đình phục hồi sau chấn thương do bạo hành gây ra. Trong khi người lớn phải chịu trách nhiệm về việc đảm bảo an toàn cho trẻ em, trẻ em cũng cần được trao quyền với các công cụ và ngôn ngữ để xác định trải nghiệm của chính mình, đồng thời được hỗ trợ để tiếp cận các dịch vụ và nêu lên những quan ngại với người khác. Tiếng nói và kinh nghiệm sống của trẻ em cần thông tin đến các chính sách và thực hành. Chúng ta cũng phải thay đổi lộ trình dành cho trẻ em và thanh thiếu niên, những người đang sử dụng bạo hành người phối ngẫu, gia đình và tình dục trong gia đình, để hỗ trợ toàn thể gia đình trong hoàn cảnh này. Các nguồn lực và chương trình phải hỗ trợ sự an toàn trong môi trường gia đình, và các ứng phó phải ghi nhận vai trò của trường học và trung tâm giáo dục mầm non. Chúng ta phải cung cấp các dịch vụ can thiệp sớm và hỗ trợ gia đình an toàn về văn hóa với mục tiêu giảm tỷ lệ trẻ phải đưa ra khỏi nhà, đồng thời chịu trách nhiệm hoàn toàn cho sự an toàn, sức khỏe và phúc lợi của trẻ em trong hệ thống chăm sóc ngoài gia đình.

Người dân sống ở các vùng miền, nông thôn, vùng sâu, vùng xa phải được tiếp cận các dịch vụ phù hợp và chất lượng

Không để người dân sống trong các cộng đồng vùng miền, nông thôn, vùng sâu, vùng xa bị bỏ lại phía sau, đặc biệt là về cơ sở hạ tầng như nhà ở, dịch vụ y tế, công nghệ và giao thông. Các cộng đồng địa phương phải được trao quyền và nguồn lực để phát triển các giải pháp tại địa phương, tại chỗ nhằm ngăn ngừa và ứng phó với bạo hành do giới tính trong cộng đồng của họ. Cần phải tập trung hơn nữa vào việc đảm bảo có các dịch vụ hỗ trợ tin cậy, dễ tiếp cận và phù hợp tại các vùng này, đặc biệt là trong các cộng đồng vùng xa. Các giải pháp sáng tạo cần được sử dụng để liên kết các dịch vụ, như dịch vụ y tế hoặc thú y, và các dịch vụ chuyên về bạo hành người phối ngẫu. Việc sắp xếp dịch vụ phải tính đến việc tăng chi phí cung cấp dịch vụ trong các cộng đồng này và phải cung cấp kinh phí dựa trên nhu cầu, bao gồm cả cho dữ liệu và đánh giá. Những điều này phải được thiết kế đồng bộ

với các cộng đồng, và các chính sách và dự án phải ghi nhận tiếng nói của những người có kinh nghiệm sống để đảm bảo hiệu quả và an toàn.

Các ứng phó phải được thiết kế và thực hiện tại địa phương, đồng thời ghi nhận những thách thức cụ thể mà những người có nguy cơ bị bạo hành do giới tính trong các cộng đồng này phải đối mặt, như giúp đỡ về gia súc hoặc thú nuôi, tiếp cận nhà ở, hoặc nhu cầu tiếp cận các khoản thanh toán bằng tiền mặt để có thể rời khỏi các mối quan hệ bạo lực. Các giải pháp tư vấn chính thống phải có khả năng đáp ứng với những thách thức tại địa phương để đảm bảo phụ nữ nhận được hỗ trợ phù hợp. Phải luôn có sẵn các dịch vụ chuyên về tấn công tình dục cho phụ nữ ở mọi vùng. Các giải pháp tư vấn chính thống phải có khả năng đáp ứng với những thách thức tại địa phương để đảm bảo tất cả những người bị ảnh hưởng bởi bạo hành người phối ngẫu, gia đình và tình dục đều có thể tiếp cận hỗ trợ chuyên biệt được thông tin về chấn thương và an toàn về văn hóa. Điều này cũng phải phản ánh nhu cầu cụ thể và đặc thù của người dân tại các cộng đồng vùng sâu và vùng xa, và nhu cầu của người Thổ dân và Dân Đảo Torres Strait cũng như các cộng đồng có nguồn gốc đa dạng khác (như người khuyết tật, người LGBTIQ+ và các cộng đồng đa dạng về văn hóa và ngôn ngữ).

Những người sống sót có quyền được hỗ trợ để phục hồi và lành lại

Chấn thương do bạo lực giới tính gây ra làm suy giảm chất lượng cuộc sống của những người sống sót, với những tác động đáng kể về thể chất, tinh thần, tâm lý và kinh tế, và có những tác hại xuyên thế hệ. Nhiều người sống sót đã không có cơ hội tìm kiếm hỗ trợ việc chữa trị, nghĩa là nhiều người sống với những tác động chấn thương dai dẳng không đáng có, kéo dài những tổn thương họ phải chịu đựng. Tài trợ đầy đủ cho các dịch vụ chuyên biệt sẽ cho phép nhiều người sống sót có thể tiết lộ chuyện họ bị bạo hành và xử lý các nguyên nhân bạo hành gây chấn thương. Điều quan trọng là tất cả mọi bộ phận trong hệ thống ứng phó với tấn công tình dục phải được đào tạo chuyên môn để giải quyết thỏa đáng các vấn đề văn hóa hiện tại vốn là những rào cản đối với việc đáp ứng hiệu quả nhu cầu của những người bị ảnh hưởng bởi tấn công tình dục.

Ứng phó với khủng hoảng thôi là không đủ. Phụ nữ và trẻ em, cũng như những người sống sót khác của bạo hành tình dục, gia đình và người phối ngẫu có quyền được hỗ trợ chất lượng cao để phục hồi sau chấn thương, mặc dù điều này có thể mất một khoảng thời gian đáng kể. Đặc biệt, các dịch vụ chuyên về tấn công tình dục có chuyên môn cao trong việc hỗ trợ chữa trị, nhưng không có đủ nguồn lực để cung cấp dịch vụ này cho tất cả những người sống sót yêu cầu nó, chưa nói đến những người cần nó. Nhiều người sống sót sau bạo hành người phối ngẫu, gia đình và tình dục, bao gồm quấy rối tình dục và nô lệ tình dục, không được tiếp cận các dịch vụ thúc đẩy chữa trị và phục hồi. Điều này bao gồm tiếp cận các chương trình và hỗ trợ giúp tái lập cuộc sống của họ và xây dựng cộng đồng để phát triển. Kế hoạch Quốc gia tiếp theo phải tạo điều kiện để chấm dứt các chu kỳ chấn thương, bao gồm cả chấn thương đa thế hệ. Điều này sẽ mang lại lợi ích cho tất cả những nạn nhân-người sống sót, đặc biệt là các cộng đồng Thổ dân và Dân Đảo Torres Strait, những người phải chịu mức độ bạo hành cao không cân xứng. Điều này đòi hỏi phải chuyển từ các khái niệm hạn chế về việc được thông báo về chấn thương sang nhận thức về chấn thương và chữa trị. Kế hoạch Quốc gia tiếp theo cần có thông tin từ một nhóm tư vấn nạn nhân quốc gia.

Bạo hành tình dục, bao gồm cả quấy rối tình dục, phải được chú trọng cao

Bạo hành tình dục phải được giải quyết, vừa là một hình thức bạo hành do giới tính vừa là một tội phạm riêng biệt, và theo cách đặt nạn nhân-người sống sót làm trung tâm của các ứng phó. Chúng ta cần một định nghĩa rõ ràng, thống nhất về bạo hành tình dục trong đó ghi nhận phạm vi bạo hành tình dục, và một cách tiếp cận toàn diện trọn đời phải được thực

hiện trên tất cả các tiểu bang và vùng lãnh thổ. Các ứng phó đối với bạo hành tình dục trong Kế hoạch Quốc gia tiếp theo phải bao gồm phòng ngừa ban đầu, can thiệp sớm, khủng hoảng, các quy trình luật pháp và công lý, cũng như phục hồi, chữa lành và bồi thường. Phục hồi và chữa lành cần phải có các dịch vụ chuyên biệt để hỗ trợ người sống sót cho đến khi nào không còn nhu cầu; điều này hiện đang bị hạn chế bởi các nguồn lực. Kế hoạch Quốc gia tiếp theo cũng phải nhận biết và cung cấp nguồn lực cho công việc trấn chỉnh hành vi tình dục nguy hại, đặc biệt là để hỗ trợ ngăn chặn trẻ em và thanh thiếu niên đang có những hành vi này. Những điều này phải có tính nhất quán pháp lý cao hơn, bao gồm một định nghĩa nhất quán trong cả nước về sự đồng thuận tại tất cả các tiểu bang và vùng lãnh thổ. Các chính phủ cần thực hiện lãnh đạo để giúp giảm số người rời bỏ lực lượng lao động trên khắp nước Úc và thực hiện các biện pháp để giảm tối đa tải chấn thương đối với những người sống sót trong quá trình đi qua hệ thống tư pháp hình sự, và cần phải xem xét các mô hình ứng phó thay thế. Hệ thống tư pháp hình sự cho nạn nhân-người sống sót phải an toàn, dễ tiếp cận và được thông tin về chấn thương.

Bạo hành tình dục dưới mọi hình thức trong suốt đời sống phải được giải quyết, bao gồm lạm dụng tình dục trẻ em, triệt sản phụ nữ và trẻ em gái khuyết tật và các thủ tục y khoa không cần thiết đối với trẻ sơ sinh liên tính, bạo hành tình dục trong bối cảnh bạo hành và lạm dụng gia đình và người phối ngẫu, kể cả trong môi trường thể chế, cắt bì/cắt bỏ bộ phận sinh dục nữ, lạm dụng qua công nghệ và bạo hành và tấn công tình dục tại nơi làm việc.

Tất cả các chính phủ cần tiếp tục thực hiện các khuyến nghị liên quan để ngăn chặn và giải quyết quấy rối tình dục tại các nơi làm việc của Úc. Chính phủ Liên bang phải tiếp tục ưu tiên thực hiện tất cả các khuyến nghị trong Báo cáo Tôn trọng@Nơi làm việc (Respect@Work). Điều này bao gồm nghĩa vụ hành động tại nơi làm việc để thực hiện các biện pháp hợp lý và tương xứng nhằm xóa bỏ phân biệt giới tính, quấy rối tình dục và nạn nhân hóa.

Chúng ta phải làm việc với nam giới, và đầu tư vào việc thay đổi hành vi của thủ phạm

Tất cả nam giới đều đóng vai trò quan trọng trong việc ngăn chặn bạo hành đối với phụ nữ. Chúng ta cần thay đổi quan niệm phái nam là phái mạnh đang chủ đạo và gây hại, cái đã dẫn đến bạo hành đối với phụ nữ. Hệ thống tạo ra gánh nặng quá lớn cho nạn nhân-người sống sót và phải được cân nhắc lại để chuyển gánh nặng đó cho người sử dụng bạo lực. Sự an toàn của nạn nhân cần phải đặt ở trung tâm và điều này bao gồm việc trục xuất thủ phạm ra khỏi nhà, nó đòi hỏi phải có các lựa chọn chỗ ở phù hợp. Điều này cần phải diễn ra ở mọi nơi, từ việc giữ những nạn nhân-người sống sót ở nhà nếu an toàn, cho đến ứng phó của dịch vụ xã hội, và ứng phó của cảnh sát và công lý.

Cần đầu tư nhiều hơn cho nghiên cứu dựa trên hành động - chúng ta phải phát triển thêm một loạt các biện pháp can thiệp dựa trên bằng chứng để ứng phó với sự đa dạng của nam giới sử dụng bạo hành và lạm dụng với trọng tâm là giữ an toàn cho nạn nhân-người sống sót. Chúng ta cần làm việc với những ông sử dụng, hoặc có nguy cơ sử dụng bạo lực, trong nhiều môi trường và ở cấp độ tổ chức, cộng đồng và cá nhân. Cần phải đầu tư nhiều hơn vào các biện pháp ngăn chặn thủ phạm, và các biện pháp này phải dựa trên đánh giá và giảm thiểu rủi ro, bằng chứng và kinh nghiệm sống, bao gồm của cả những ông đã từng đi qua hệ thống. Các chương trình cần được điều chỉnh và tập trung vào các ứng phó phù hợp với địa phương và văn hóa, được củng cố bằng các chứng cứ về những gì có hiệu quả, và được tiến hành bởi các nhân viên có trình độ và năng lực, những người hiểu rõ các sắc thái của công việc chuyên môn cao này.

Cần xây dựng dữ liệu về nguyên nhân thúc đẩy nam giới thực hiện hành vi bạo lực và sẽ cần sự tham gia tích cực của tất cả các tiểu bang và vùng lãnh thổ. Dữ liệu này phải cung

cấp thông tin cho các ứng phó trên toàn hệ thống - phòng ngừa ban đầu, can thiệp sớm, ứng phó và duy trì thay đổi và phục hồi hành vi. Tất cả các chương trình thay đổi hành vi của nam giới phải bao gồm hỗ trợ đầy đủ nạn nhân-người sống sót để đảm bảo việc can thiệp không tạo ra những rủi ro không mong muốn. Chúng ta phải cam kết xây dựng năng lực cho những người làm việc với nam giới, đáp ứng được các tiêu chuẩn quốc gia cao đã thống nhất mà không làm giảm thực hành tốt nhất. Chúng ta phải khuyến khích các nơi làm việc giải quyết các vấn đề của nhân viên bằng kiến thức chuyên sâu.

Chúng ta phải cải thiện và cung cấp nguồn lực phù hợp cho các ứng phó của hệ thống dịch vụ cần thiết để hỗ trợ phụ nữ và trẻ em

Sức khỏe, an ninh tài chính và nhà ở mang tính sống còn để đảm bảo kết quả sức khỏe tốt - các nhu cầu cơ bản của phụ nữ phải được đáp ứng để giúp họ rời bỏ các mối quan hệ bạo hành và hỗ trợ họ phục hồi. Chúng ta cần hỗ trợ các dịch vụ chuyên biệt về bạo hành người phối ngẫu, gia đình và tình dục và trang bị tốt hơn cho các dịch vụ chính thống để ứng phó và xác định các giải pháp. Các dịch vụ y tế phải có giá cả phải chăng, phù hợp văn hóa và dễ tiếp cận để tất cả phụ nữ và trẻ em đều có thể tiếp cận các dịch vụ tổng thể, tích hợp, bao trùm, đa lĩnh vực. Các dịch vụ phải có sẵn và dễ truy cập cho tất cả mọi người, bất kể vị trí, vị thế kinh tế xã hội, nguồn gốc hay bản sắc. Cần phải đầu tư và hỗ trợ nhiều hơn để cải thiện các quy trình giới thiệu, đặc biệt là giữa các bác sĩ đa khoa, các dịch vụ chuyên biệt và hệ thống tư vấn tài chính. Hệ thống y tế cần hỗ trợ tốt hơn cho phụ nữ và trẻ em đang hoặc có nguy cơ trải qua bạo hành. Bắt buộc phải có các ứng phó tổng thể cộng đồng, liên ngành và bao trùm. Việc tài trợ phải tính đến bản địa hóa các chương trình, để các chương trình và mô hình được phát triển và đưa vào hệ thống của từng khu vực.

Cần phải đầu tư lớn hơn và bền vững, bao gồm vào các dịch vụ cung cấp hỗ trợ theo mục tiêu và phù hợp văn hóa, và vào phát triển lực lượng lao động. Các định nghĩa nhất quán về bạo hành do giới tính trên toàn nước Úc sẽ hỗ trợ cải thiện ứng phó, can thiệp và đánh giá rủi ro. Thỏa thuận Đối tác Quốc gia cần cung cấp quan hệ đối tác mạnh mẽ và phối hợp trong suốt thời gian của Kế hoạch Quốc gia tiếp theo, nhưng cần có các mục tiêu và biện pháp rõ ràng để đảm bảo trách nhiệm giải trình cũng như minh bạch để giúp các dịch vụ hoạt động. Cũng cần phải đảm bảo các dịch vụ duy trì khả năng biện hộ cho cả cá nhân và hệ thống, và được các mô hình tài trợ hỗ trợ để thực hiện. Những người sống sót cũng có quyền kể những câu chuyện của họ cho việc biện hộ.

Chúng ta phải cải thiện các ứng phó pháp lý đối với tất cả các hình thức bạo hành bao gồm kiểm soát cưỡng chế

Phải có định nghĩa rõ ràng và nhất quán về bạo hành người phối ngẫu, gia đình và tình dục. Chúng ta phải có đối thoại quốc gia về kiểm soát cưỡng chế để đảm bảo có chung một ngôn ngữ và hiểu biết. Mọi định nghĩa về bạo hành, bao gồm cả cái đề cập đến kiểm soát cưỡng chế, phải được xem xét và định nghĩa cẩn thận, và phải là định nghĩa mở rộng nhất. Các nguyên tắc quốc gia phải tập trung vào sự hiểu biết toàn thể hệ thống kiểm soát cưỡng chế. Giáo dục, thay đổi văn hóa, nâng cao nhận thức mang tính then chốt, đặc biệt đối với cảnh sát, luật sư và tư pháp. Phải có tham vấn có ý nghĩa cùng với các cuộc trò chuyện an toàn về văn hóa để xem xét các hậu quả không mong muốn đối với các cộng đồng Thổ dân và Dân Đảo Torres Strait cũng như các cộng đồng khác mà bị tác động không cân xứng bởi hệ thống tư pháp. Đây là vấn đề của toàn hệ thống – không chỉ là vấn đề của hệ thống pháp luật, với sự cải tổ phải có trên khắp các hệ thống, để bắt thủ phạm phải chịu trách nhiệm và hỗ trợ nạn nhân-người sống sót, ví dụ thông qua tiếp cận tư vấn pháp lý tốt hơn. Các doanh nghiệp có vai trò trong việc hiểu biết về kiểm soát cưỡng chế và hỗ trợ nhân viên của họ cũng như những người sử dụng dịch vụ trải nghiệm vấn đề này.

Cải thiện các ứng phó pháp lý có nghĩa là hệ thống pháp lý, bao gồm cả hệ thống pháp luật gia đình, phải an toàn, dễ tiếp cận và toàn diện. Nguy cơ bạo hành gia đình cao nhất tại thời

điêm ly thân và đối với các nạn nhân của bạo hành gia đình, ‘ly thân’ tiếp tục từ thời điêm mỗi quan hệ tan vỡ cho đến khi hoàn tất các thỏa thuận nuôi dạy con cái. Nhiều điều tra về hệ thống pháp luật gia đình đã đưa ra những khuyến nghị quan trọng nhằm cải thiện trải nghiệm và an toàn của các nạn nhân bạo hành gia đình trong hệ thống pháp luật gia đình. Các khuyến nghị này phải được xem xét và, nếu phù hợp, áp dụng. Các sáng kiến được đưa vào hệ thống pháp luật gia đình gần đây đang chứng tỏ có lợi ích quan trọng đối với các gia đình trải qua bạo hành gia đình. Các sáng kiến này cần được đánh giá và, trong trường hợp cho thấy có hiệu quả, được mở rộng và tài trợ bền vững.

Chúng ta cũng cần xem xét cải cách luật pháp đối với các hình thức bạo hành do giới tính cá biệt vẫn còn hợp pháp và ảnh hưởng không cân xứng đến các nhóm phụ nữ và trẻ em cá biệt, bao gồm phụ nữ và trẻ em gái khuyết tật, và phụ nữ và trẻ em Thổ dân và Dân Đảo Torres Strait

Chúng ta cần tập trung chú ý vào lạm dụng qua công nghệ cũng như lạm dụng và thiếu tôn trọng phụ nữ trên mạng

Lạm dụng qua công nghệ gây ra những tác hại thực sự lâu dài và có thể là dấu hiệu cảnh báo của bạo lực trong tương lai. Lực lượng lao động phải được hỗ trợ tốt hơn để tiếp cận các khóa đào tạo và thông tin về cách thủ phạm lạm dụng công nghệ, bao gồm cả các công nghệ mới và đang phát triển, để gây nguy hiểm cho phụ nữ. Lĩnh vực công nghệ và tài chính đã và đang hành động để cảnh báo và ngăn chặn việc lạm dụng này, và khu vực tư nhân cần được hỗ trợ để tiếp tục vai trò lãnh đạo này và đảm bảo rằng sự an toàn từ trong thiết kế được đưa vào trong tất cả các sản phẩm và dịch vụ. Những thay đổi về văn hóa này có thể bổ sung và hỗ trợ các ứng phó về quy định và pháp luật.

Cần phải cung cấp hỗ trợ tốt hơn cho thanh thiếu niên và phụ nữ khi họ bị lạm dụng qua công nghệ để họ có thể tiếp tục sử dụng công nghệ, đồng thời hỗ trợ phục hồi để họ có thể cảm thấy an toàn trên mạng, đặc biệt trong bối cảnh việc sử dụng công nghệ gia tăng do COVID-19. Cần tăng cường giáo dục và đào tạo cho các nhà cung cấp dịch vụ tuyến đầu, cảnh sát và hệ thống tư pháp để đảm bảo có sự hiểu biết chung về thực tế và tác động của lạm dụng qua công nghệ và buộc kẻ lạm dụng phải chịu trách nhiệm. Trọng tâm phải là hành vi của những kẻ lạm dụng, không phải là công nghệ bị lạm dụng. Các ứng phó phải ghi nhận tác động không cân xứng của lạm dụng nhờ công nghệ đối với một số phụ nữ, ví dụ, phụ nữ khuyết tật. Các ứng phó cũng cần bao gồm việc sử dụng công nghệ vì mục đích tốt.

Giải quyết bạo hành do giới tính là công việc của tất cả mọi người

Phòng ngừa, ứng phó và giải quyết bạo hành do giới tính là công việc của tất cả mọi người. Mặc dù được phân giới tính tự nhiên, nhưng cần có sự hưởng ứng của cả cộng đồng để xóa bỏ tệ nạn bạo hành do giới tính.

Chúng ta phải xem công việc được tiến hành trong tất cả các môi trường – công việc, giáo dục, thể thao, cộng đồng – để chỉ ra hành vi thiếu tôn trọng và xây dựng bình đẳng giới.

Tất cả các môi trường cần phải có khả năng ứng phó tốt hơn với những trải nghiệm của nạn nhân-người sống sót và tạo điều kiện cho những người sử dụng bạo hành và lạm dụng bắt đầu hành trình thay đổi hành vi của họ để chúng ta chấm dứt bạo hành do giới tính.